

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1353 13 tháng 6 năm 2021

Quán thông

***Quán thông muôn nẻo Trời ban chiếu
Thức giác bình tâm nhận tiến trình
Lần lượt tu thân sửa chính mình
Đâu đâu cũng vậy cũng được mình***

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1995

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Phương tiện khoa học đã và đang giúp nhơn loại càng ngày càng cảm thông hơn để làm gì?*
- 2) Mọi người kết hợp trong định luật hóa hóa sanh sanh để làm gì?*
- 3) Tại sao loài người còn ưa thích những gì mới lạ mà không tu?*
- 4) Tu hoài còn không tỉnh táo tại sao?*
- 5) Loại người nào mới gọi là loại người phá hoại?*
- 6) Loài người chịu hưởng tâm về trật tự của Trời Đất thì sẽ có sự kết quả gì của Trời Đất không?*
- 7) Những kỷ niệm nằm nơi nào?*

1) 19-03-95

Hỏi: *Phương tiện khoa học đã và đang giúp nhơn loại càng ngày càng cảm thông hơn để làm gì?*

Đáp: Thừa sự cảm thông giúp loài người được rõ luật tiến hóa nằm trong qui luật hóa hóa sanh sanh không ngừng nghỉ cho đến lúc ý thức được phần hồn thì loài người sẽ bớt bận rộn và tiến hóa nhanh hơn ở cõi trên. Đó là khoa học huyền bí của giới tâm linh

Kệ:

*Cảm thông nguyên lý hành trình tiến
Có khổ có tâm mới được yên
Thức giác không còn mê động loạn
Giữ hồn thanh sạch sống càng yên*

2) 20-03-95

Hỏi: *Mọi người kết hợp trong định luật hóa hóa sanh sanh để làm gì?*

Đáp: Thừa kết hợp trong tự có tan, có đến có đi thì mới có cơ hội cảm thông và dứt khoát

Kệ:

*Cảm thông nguyên lý mới là tu
Chẳng có đảo điên chẳng có mù
Thanh tịnh giúp đời không lợi dụng
Chuyên rèn ý chí tự hành tu*

3) 21-03-95

Hỏi: *Tại sao loài người còn ưa thích những gì mới lạ mà không tu?*

Đáp: Thừa đòi hỏi cảm thông, cảm thông và tự tiến, nay một chút mai một chút thì mới hình thành nguyên lý vô sanh, ý thức được nguyên lý vô sanh thì thân tâm sẽ được nhẹ nhõm và tự do tiến hóa trong thanh tịnh

Kệ:

*Cảm thông nguyên lý hành trình
Ý thức nhơn gian chỉ có mình
Liên hệ bầu trời tâm nhập định
Không còn mê chấp lại càng mình*

4) 22-03-95

Hỏi: *Tu hoài còn không tỉnh táo tại sao?*

Đáp: Thừa tu hoài không tỉnh là tánh tình đang còn xía vào chuyện của người khác, không biết lo chuyện chính mình tức là sức khỏe và tâm linh, khối óc không thanh tịnh vẫn còn ham thích, thiếu động buồn hơn tịnh

Kệ:

*Chính mình nguyên lý chưa minh
Khó tiến khó tu khó mở trí tình
Tạo đẹp bề ngoài không dứt khoát
Thích hình ngoại cảnh lý chưa minh*

5) 23-03-95

Hỏi: Loại người nào mới gọi là loại người phá hoại?

Đáp: Thừa loại người bất trung bất tín với chính họ tức là loại người tự phá hoại lấy tâm thân, đường đi tự rút ngắn, học ít tưởng lần là đã hiểu được nhiều

Kệ:

*Ý nguyện không thành tự phá thôi
Quên đi thực chất khó vun bồi
Không còn sửa tiến tùy duyên độ
Khó khổ triền miên chẳng vị ngôi*

6) 24-03-95

Hỏi: Loài người chịu hướng tâm về trật tự của Trời Đất thì sẽ có sự kết quả gì của Trời Đất không?

Đáp: Thừa làm người chịu tự hướng tâm về Trời Đất mà tu tiến thì sẽ hòa hợp với trật tự, tự nhiên và hồn nhiên, điện năng của cơ tạng sẽ được quân bình, không chủ kiến và xuất ngôn bừa bãi, tiến hóa hợp thời

Kệ:

*Thành tâm tu học tiến kịp thời
Sống động vui vầy tự nghĩ ngơi
Thắc mắc tiêu tan Trời tận độ
Duyên lành tiến hóa chẳng xa rời*

7) 25-03-95

Hỏi: Những kỷ niệm nằm nơi nào?

Đáp: Thừa những kỷ niệm trong cuộc đời nằm trong thần kinh của khối óc, liên hệ với Trời Đất, càng quân bình càng nhớ rõ hơn, mất quân bình lại quên dần dần, cho đến lúc tắt thở ra đi, hồn không còn hỗ trợ và xử dụng được nữa, tiến vào định luật nhân quả mà học hỏi, cứ vậy mà hóa hóa sanh sanh không ngừng nghỉ

Kệ:

*Sống thời phải dự phải bàn thi
Học khổ tâm linh tiến kịp kỳ
Tâm xác do Trời ban tận độ
Không hành không sửa khó mà truy*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Người Tu

*Tu thời độc lập an vui
Tâm mình đời đạo rèn trui thực hành
Hướng tâm về cõi thượng thanh
Sống trong đạo pháp tiến nhanh vui cười
Thân tâm chẳng có biếng lười
Giải mê phá chấp người người đạt an
Đạo tâm khai triển nhiều màn
Khai thông đời đạo dàng hoàng hơn xưa
Qui hồi chơn thức mới vừa
Trí tâm thanh nhẹ lại ra luật Trời
Tự mình mình cảm hợp thời
Trời cao vẫn độ những lời chơn ngôn
Cứu tâm dẫn tiến phần hồn
Về nơi thanh tịnh ác ôn tiêu trừ
Chung vui hợp mặt vui cười
Giác tâm khai trí người người an vui
Người Tu tự thức đạo mùi
Thơm tho dịu ngọt rèn trui hoài hoài
Luật sanh sanh hóa an bài
Ngày ngày phát triển ngày ngày an vui*

Vĩ Kiên

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

THIỆN CHUNG TẠM BIỆT

Melbourne, ngày 20, năm 1984. (tiếp theo)

Cho nên, mỗi mỗi huynh đệ đã biết tọa thiền, giữ lấy quân bình trở về với thanh tịnh thì con đường xuất ra trở về nguồn cội không còn xa nữa. Cho nên, một số người đã thức tâm thấy rõ: hạ mình, và chúng ta phải tha thứ cho những người chưa hiểu rõ, và nên hạ mình xuống dịu dặt những người chưa biết đi. Cho nên, luôn luôn các Bạn phải ở trong tình trạng, trong vai trò nhẫn hòa hạ mình để nghe người chưa biết mà phê phán chúng ta. Người chưa rõ giềng mối để mở đường đi, lại chặn đường đi. Cho nên, chúng ta phải hết sức kiên nhẫn: trong gia cang các bạn có vợ, có chồng, có cha, có con; kẻ thuận, người nghịch; đương nhiên phải có. Nhưng mà cái bài kích động và phản động đó để cho tâm linh tiến: chúng ta nghịch họ, ngày nay họ nghịch chúng ta là đúng rồi; chúng ta đã phê phán người khác từ kiếp trước, ngày nay người ta mới dùng những lời đỉnh thép mà phê phán chúng ta; cũng đúng rồi! Lấy oán làm ân: mình thấy những cái kích động và phản động đều là hỗ trợ cho tâm linh tiến hóa; thì chúng ta sẽ cảm thấy an và đại phước, thay vì những vị trước kia, “Tui đã kỳ thị; tui đã đối đãi bất chánh với họ; chừng nào tui mới trả được món nợ này?” Cho nên, giờ phút lâm chung, mọi người đã kỳ thị bất cứ bà con, anh em, bạn bè; muốn ăn năn, lưu lại một giây, một phút để năn nỉ người còn sống, “Tha tội cho tui!” cũng không kịp.

Cho nên, ngày hôm nay chúng ta ngộ được những sự nhồi quả của gia cang, nhồi quả của tình đời, là chúng ta có cơ duyên tốt đẹp được hoàn trả những cái gì phản chiếu cái tâm thức của chúng ta, và thấy rõ hành động từ kiếp trước chúng ta đã làm bậy, làm sai, xấu xí, tằm tối ; cho nên ngày hôm nay đòi ăn mặc tốt, mặt mày duyên dáng, đánh phấn thoa son đủ chuyện, nhưng tại sao lại bị những sự phản nghịch đó ? Thì từ cái tốt của bề ngoài nó phản ánh lại cái xấu của nội tâm chúng ta, đã nhiều kiếp chúng ta đã xấu và làm xấu cho nên ngày hôm nay chúng ta phải nhận lãnh cái xấu này. Mừng được nhận ; mừng được hoàn tất nhiệm vụ, thì người tu lúc nào cũng nhẹ nhàng, không nên chấp không nên nghe một lời nói phản nghịch mà đau buồn, về ngủ không được ; người tu không quyền buồn, không quyền giận, không quyền hờn : nếu các Bạn tu có luồng điển, giận hờn thì người làm cho bạn buồn, mà mỗi đêm bạn cứ nghĩ xấu về họ, họ sẽ đau khổ ! Tạo thêm tội, tạo thêm nghiệp; rồi cái nghiệp đó nó sẽ kéo dài ; chừng nào mới giải được ?

Cho nên, trong kinh nghiệm ba ngày Đại Hội, huynh đệ, tỉ muội ngồi với nhau, bàn với nhau, xét lại : mỗi người có một tình cảnh gia cang éo le khác nhau, có một sự lầm lạc khác nhau, nhưng mà quy hội rồi, thấy rõ : “Chính ta sai ; đâu có ai sai !” Cho nên cố gắng để tìm lấy sự sai Bề Trên đã ân cần nhắc nhở, khuyên nhủ chúng ta ; luôn luôn đứng trước ngưỡng cửa chúng ta, nhắc nhở chúng ta từng điều sai quấy, và xây dựng những điều thiện lành sẵn có trong nội tâm chúng ta.

Người hành giả Vô Vi ngày hôm nay, khắp Năm Châu, đã hưởng không ít : tất cả những tài liệu quý báu đã quy tụ sẵn sàng để cho người hành giả Vô Vi ý thức mà vững tin với khả năng sẵn có của chính mình, phải tự tu tự tiến.

Trong nguyên lý tự tu, tự tiến là mới có cơ hội giải thoát ; nếu không tự tu, tự tiến, không còn có cơ hội giải thoát : nếu chúng ta ý lại Bề Trên hộ độ, ý lại bạn đạo hộ độ, ý lại người truyền Pháp hộ độ, thì càng trì trệ, càng lún sâu, và không tiến được.

Cho nên, ở đây có kẻ già người trẻ, những vị bộ lão tới ngày hôm nay mới thức tâm thấy rõ, “Tui phải hành ! Trước kia tui chỉ cầu xin mong cho gia cang tui được bình an, vì tui lầm tưởng cuộc đời tui là bất diệt. Đâu dè ngày nay tóc đã đổi màu, thân càng ngày càng lụn bại, tui mới thấy rõ : rồi đây tui phải ra đi. Đi đâu ? Đi trở về quê nhà ; đi trở về xứ yêu vô tận của Thượng Đế đã sắp sẵn, mùi hương thanh nhẹ của Mẫu Mẹ đã mang. Trong lúc tham thiền, tui cũng đã hưởng hương vị rồi, không cần phải thắp cây nhang vật chất mới hưởng được mùi hương thanh nhẹ. Nếu tui bằng lòng tu trong sự thanh nhẹ thì mùi hương, mùi trầm, nó sẽ tràn ngập ngay trong tâm thức của mỗi chúng ta !”

Chỉ có hành giả mới hiểu được ; chỉ tự hành mới thấu đáo : càng ngày càng giảm sự mê muội, không đòi hỏi ăn nhiều, không đòi hỏi ngủ nhiều, nhưng mà thích làm việc ! Đó là lập đại hạnh ; càng tu, các Bạn phải dọn vào trong một nơi thức tâm, và thực hiện đại hạnh của chính mình.

Cho nên, con đường đi còn dài, nhưng mà chúng ta cố gắng rút ngắn : đối với Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì các Bạn thấy con đường rút ngắn rất rõ ràng ! Trong ba ngày Đại Hội, những vị lớn tuổi đã lên nói với chúng ta biết rằng, “Tui tu mấy chục năm mà tui chưa hiểu ; ngày nay tui bước vào Pháp Lý vồn vện bao nhiêu tháng, bao nhiêu ngày, tui đã hiểu được những cái gì.” Chắc sự sáng suốt của các bạn đã phát hiện rõ điều này : con đường ngắn, đi nhanh, kết quả ở chỗ nào ; giá trị của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp ở đâu. Có phải mỗi hành giả tự hành, tự đạt ; hay là không ? Hay là còn tiếp tục cầu xin, nhập xác, tạo luận thuyết này, luận thuyết kia, luận thuyết nọ ? Thiếu điều quý lạ yêu cầu chúng ta trở về Nguồn Cội ; nhưng mà rồi nghe đâu rồi bỏ đó ; hành không có bao nhiêu ; đòi hỏi thì nhiều ! *(còn tiếp)*

Bài học tuổi già

Rồi bây giờ chúng ta bước qua cái Lão. Thế gian cho chúng ta thấy rồi : trước kia chúng ta có một chút ; ngày nay chúng ta trưởng thành, lão : Lão là càng ngày càng thoái bộ của ngoại cảnh, thể xác chúng ta càng ngày càng già, càng tiêu tụy. Tại sao lại phải có cái cảnh già như thế đó ?

Vì cái sự tiến hóa : khi các Bạn bước qua một cái đoạn đường, không bao giờ các Bạn có thể bước trở lộn lại được ; thấy không ? Bước qua rồi, chỉ đi tới luôn ; thì chúng ta sanh ra làm người thì nó phải lão : càng ngày nó càng lớn ; càng lớn thì nó phải càng cần cội về thể chất của cái bản thể, nhưng mà tâm linh không bị.

Khi mà chúng ta ý thức được cái Lão này là vững, xây dựng và tiến hóa tới vô cùng, thì cái Lão đó mới có ý nghĩa. Còn thấy lão là bỏ, lão là không xài được, lão là bị tiêu diệt ; vậy chớ Ông Trời đâu có ngu dại mà đặt ra cái bài học lão để làm gì ?

Bài học lão là cái bài bước vào trong cái chỗ thi thật sự, đậu hay là rớt trong giờ đó : cái lão là trưởng thành của phần hồn, lão là một sự trưởng thành tiến hóa. Mà trưởng thành đó, nó phải trở về gì ? Về nguyên căn, nguồn cội, trở lại trẻ trung, thơ ấu, tươi đẹp vô cùng.

Cho nên, đứng ở trình độ là con người ở thế gian đến tuổi lão rồi, khi kế hoạch hóa một việc gì, nó cần kễ, rõ ràng ; mà tuổi trẻ thì nói mấy câu thôi, ào ào nói lấy được ; nhưng mà người tuổi, không, họ phải chậm rãi, họ phải tìm hiểu rõ rệt nguyên căn mọi sự việc : cái Lão bề ngoài của đời, nhưng mà cái trẻ đời đời ở bên trong.

Cho nên, nhưng vị bồ lão hiện tại rất yêu đời, quý đời, muốn “Làm sao tôi sống trở lại thời thơ ấu mà đem cái kinh nghiệm hiện tại để sống, để hiểu rõ tình yêu hơn : mấy mươi năm rồi, vợ chồng đối diện nhau không có biết yêu, chưa biết yêu ?” Cái yêu thâm thúy của càn khôn vũ trụ, yêu thâm thúy của đấng Cha Lành, yêu tất cả muôn loài, vạn vật ; yêu lý thú, sâu đậm, đời đời bất diệt. Cái tuổi Lão này đã ghi chép biết là bao nhiêu sự tinh hoa tươi đẹp của văn chương, của sự sáng suốt cả càn khôn vũ trụ đã đóng góp ; càng lão càng thích thú, càng lão thì càng trẻ đẹp, tâm hồn phong phú đầy kinh nghiệm, trong thương yêu vô cùng, tha thứ xóa bỏ hận thù, tươi đẹp đời đời ; cứu cả phàm ngã, xây dựng cả chơn ngã ; thì trình độ của Lão mới là tiến.

Qua cái bài học Lão này mà mọi người mới ý thức được, thì đâu còn lão nữa ? Khi mà các Bạn ý thức được rõ Lão là trẻ đời đời, trở lại nguyên căn : trước kia không rằng ngày nay cũng không rằng, trước kia lùm kùm đi đứng đó, ngày nay cũng lùm kùm đi đứng, rõ ràng ; nhưng mà nó cộng thêm sự sáng suốt vô cùng, phong phú, yêu đời. Cho nên, Lão lúc nào cũng yêu trẻ, thương yêu, xây dựng, giúp đỡ vô cùng, bàn bạc các nơi để hỗ trợ cho giới trẻ tiến hóa ; bàn bạc khắp nơi để vun bồi phần hồn sáng suốt ; bàn bạc khắp nơi để lưu lại sự thành công của người đi trước, để ảnh hưởng cho hậu thế tiến hóa. Lão hữu ích, Lão vô cùng quý báu, Lão là một kho tàng vô tận, Lão là người đã tìm đường và đã và đang đi đến với nguồn cội, sáng suốt!

(Định luật Sanh Lão Bệnh Tử Khổ 24/5/81)

S. ngày 30/3/1993 -

Đạch Đức Tôn Sư.

Con xin đa tạ thâm ân Tôn sư đã ban cho con những lời chỉ dạy hiền diệu, cảm thù của ngàn mã tay con cứ run run, con rất cảm động và vui mừng vì biết rằng Tôn sư đã tiếp trên Huyền vi cho con, đâu con diện' cũng chạy gần gần, nước mắt con cứ rưng rưng.

Dù con chưa được diện' trực Tôn sư để được chỉ dạy như cha mẹ, và anh, em con. Tuy nhiên hàng ngày con thường nghe Bổng đạo và đọc sách của Tôn sư. Chân Dung của Đức Tôn sư con luôn để trước bàn học con an tâm và có Tôn sư bên cạnh. Con luôn cảm nhận những ân đức của Tôn sư ban đến cho con trong những giờ Thiền, con cảm thấy nhẹ nhàng thoát tục.

Bất Pháp mà Tôn sư ban cho con thật đúng như những gì đã thay đổi trong con. Con đã thức tâm, và cố gắng tu sửa sao cho ngày càng tốt hơn.

Con đã thấu triệt đầu là Chơn đầu là giả, đầu chánh đầu tà. Con đã ngọt dịu với chồng, êm ái với con, tiếp xúc với người đời con cũng biết tha thứ ~~ta~~ hóa nhà ~~hà~~, và cảm thấy bình tĩnh hơn trước mọi việc.

2

Baì sai lung mòi con cữ tu đi rồi mọi việc làm có Trời
phát lo, mà con kậy tin. Bấy giờ con mới rõ. Nhữg gì con
mong ước trong lòng ăm việc làm đều được như ý, người
là có sự huyền vi chuyên đến cho con không người tốt
tâm phúc, lo lắng cho con hết mọi việc. Chớ gì, con con
cũng vui vẻ, hạnh phúc hơn. Bấy giờ, người ăn
người làm cũng quý mến, lo lắng cho con hơn.

Bấy giờ Thước con hiểu được linh hồn là bất
diệt, những lúc con có những ý nghĩ hay làm sai điều
gì, con đều được hướng dẫn chỉ dạy đúng lúc bấy
giờ mới rõ. Con hiểu rằng đó là Huyền vi của
Thường Đệ. Vì chắc chắn rằng Ngài luôn ở bên ta.
Con có nhận xét của con và tin chắc rằng các
Đấng Thiên Vương rộng lớn hơn, và có vô hình, cũng ở
chung quanh ta, khắp xa.

Có một đêm, trước giờ Thôn. Bỗng thấy con
buồn qua, mới mắt con cứ rơi rơi. Con bỗng than bầy
ý rằng: "Nếu nơi như có Thường Đệ ở trên Cao Thi -
Cha đi! - - Sao Cha sanh tạo ra con làm chi, cho con khổ
như vậy. Bởi vào đời này duyên đã trặc trệ, xame,
xapha, giờ sống bước một chút thì thân lại ốm đau
con chịu hết nỗi rồi. - - - Nếu nơi như sạch vô

3) thì do tạo nghiệp nhiều đời nhiều kiếp' giờ phải trả,
... Ôi! ... nếu như vậy, sao khi con đi đầu thai, cha
hãy cho con thấy được quả' khổ, thì chắc hẳn rằng con
sẽ sợ mà không bao giờ dám phạm, tạo nghiệp gây oan trái.
... mà... Cha ơi! ... nếu như thật sự có Cha ở Trời, Cao
xin Cha hãy xem xét lại mà an ủi cho con trong kiếp
này, Con đã thức thấu nguyên tu sửa, có làm những
việc thiện lành, lập công bồi đức để chuộc tội kiếp
này. Nhưng mà, sau khi con bỏ xác... Xin Cha ban
cho con thấy ân từ hãy "tiền hôn" con đi vì con không
muốn hôn tại đây luân hồi. Con cũng không dám từ chối
được giải thoát về cõi trên những những người khác,
vì con không muốn hờn thù, con không thích cãi náo nhào
vì... Cha vui với thôi, cha buồn cha tại xuống con
sợ lắm rồi. ....

Con vừa ngủ, vừa thối thức, nước mắt như
mưa, thì con nghe đâu con thanh thoát lững lờ, liền
rút trên bờ đầu, Con tiếp nhận bằng ý' rằng: "những
gì con Thanh tra đã chứng..." và rồi cũng lững lờ
về tâm thanh, như khi thiền sâu... Sau đó con
thấy nhẹ nhàng sáng khoáng làm sao! ...
Bach, Tôn Sư, nhờ những ân đức chỉ dạy của
Tôn Sư con đã sáng suốt, thanh tịnh được Hayin vì của
Thượng Đế. Từ nay con cố gắng sống sao cho trọn đạo

(4) ^{đời.}
Năm nữa qua, Con đã tiếp xúc được với cõi vô hình.
Con đã bị cái vi đồ thù dọa, thù thích, khảo sát đủ lần.
Có những lúc Chọc con nức sần, ở trên đảo, Con phải kêu
Trời. Thì vi đồ lại ngạo Con, trêu Con, nói Khỷ có Trời gì
hết. Có cái thù kêu xem. Có ai cứu Khỷ . . . . . (mỗi lần
Con còn sần đủ lần và ý lui sần không yên lòng chút.)
Cho tới lúc Con phải chịu thua, đầu hàng. Họ quay con như
đè đầu mọi cách, có lúc con nỏ quả thù hờ lui rồi tay
và khuyên con đứng mặt bình tĩnh. Con tức quá nểm
lầm thối và lật đật rời bỏ "vô vi pháp" của Đức Ngai
Hải trên vô ảnh, để ^{ngày} đọc (vì con thích đọc thơ của Ngai làm)
thì lát chớm ^{ngày} trăng 18 có câu:
Chỗ mùa hè kinh, khuỷu giống ma
Trốt nhỏ ma khảo diệt phạm tã.

Con thấy vi đồ làm sao !. vì từ ngày con bị
khảo đến giờ Con đã thay đổi nhiều lắm, từ cường
hoa như tử huyệt hoa ngược . . . . . họ đã xoay
Con (chỗ bản tính con hơn hoàn Khỷ chịu ta và bình
bình, lìm) hề con nòng chúng nào họ cũng chọc phá
hề con ngược đầu hàng, xướng nước nân nủ thì họ
mỏi thôi. Họ còn khen: "à, như vậy là cô đã tiến
hội đồ . . . ?". Từ nay Con có gắng hơn sao cho trọn đạo.

(5) Thăm tâm con lo sợ bị thiên quả thì họ biết liền ra
nơi này: 4 Cờ đũa rô, cô kế có căn thiên, nếu thiên thì
thiên lâu rồi, cô con phải thao tác một thời gian nữa, *
Bốn phần con là phải ở VN, Tất cả đều có bù sắp xếp hết ...
V...V...V...

Bach Tôn Sư.

Ngài thường dạy chúng tôi nghe qđ hết nên con cũng
kể tin, kể nghe. Tuy nhiên mọi sự việc nó cứ tuần
tử đến một cách vô thức. Làm con cứ hòng mong đến
tôn sư hãy cho con thêm những lời chỉ dạy thêm
thêm vì điều để con an tâm vững bước từ đó. Con
xin tạ ơn thâm ân của Tôn Sư.

Sau hết con nguyện xin Đấng huyền vi cao cả
bơm cho Tôn Sư luôn mạnh khỏe, để dân đất và bạn
hải đảo thường và đạo hạnh đến cho tất cả chúng con
trên cái cõi trần thế đầy đau khổ này.

Kính bái Tôn Sư.

Con

B t m l

Reunión, ngày 30/8/93

M L con,

Thầy đã nhận được thư của con đề ngày 3/3 được biết con đang trong hành trình được khảo tiến.

Người tu Vô Vi phải có lập trường tự tu tự tiến, phải dần thân và bất chấp sự gian lao khổ cảnh từ cõi âm cho đến trần gian. Ngày đêm lo hành pháp, tự đạt sự quân bình sáng suốt trong khối óc, hoàn toàn tự chủ, và không lệ thuộc bất cứ ai.

Khi tưởng đến Cha, con nghĩ Cha là ai? Cha là Khối Thanh Tịnh Đại Bí cả căn khôn vũ trụ, lúc nào cũng sẵn sàng ân xá cho sanh linh tiến hóa bằng cách nhờ quả tiến thân. Đấng Đại Bí đã chuyển cho con có sự hiện diện ở mặt đất này để học dùng. Muốn học dùng thì phải có nghịch cảnh, nhiên hậu mới có cơ hội quán thông. Người tu Vô Vi lúc nào cũng sẵn sàng trực diện với nghịch cảnh để tiến hóa, chứ không cầu mong mà không hành thì sẽ tự giảm giá trị thanh tịnh đã ẩn tàng trong khối óc của hành giả. Lập trường phải dứt khoát - dầy công tu học thì mọi sự an lành sẽ hội tụ trong sáng suốt..

Khi con nhận được thư của Thầy, con tự cảm thấy rung động cả tâm hồn, điều đó chứng minh rằng sự tiến hóa của tâm linh là có, mới rung động được phần sáng suốt của tâm linh con. Sự sống hiện tại của con có được là do nơi từ quang thanh tịnh của con liên hệ với căn khôn vũ trụ. Cố gắng tham thiền nhập định thì sẽ thấy tình yêu thương của Đấng Cha Lành sẽ tràn ngập trong khối óc của hành giả đang hành. Cảm động vô cùng ! Khi đó mới trở về nguyên thủy của tự nhiên và hồn nhiên trong sáng suốt. Cuối cùng của nó là ánh sáng từ bí vô sanh bất diệt. Chúng ta là người hành giả Vô Vi, ngày đêm phải tự thức giác đường lối vô sanh bất diệt này, nhiên hậu mới có cơ hội giải mê phá chấp mà tiến thân.

Việc gì ở đời này ồn ồn ào ào, rồi đâu cũng sẽ vào đấy, chẳng cần lo nghĩ nhiều mà sẽ hại khối óc thần kinh, lộ trình chúng ta là đang học từ bí và thực hiện từ bí.

Chúc con và gia đình vui khỏe, tâm thân an lạc.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 24, 13-06-2021

- Băng chung thiền bạn đạo các nơi : [Tỉnh Dục](#)

https://youtu.be/izF-Jy0hv_U

- Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Cũng có một chuyện thắc mắc đau khổ mới tới đây để học tu - Đức Thầy giảng tại Los Angeles 10-7-1982

<https://youtu.be/DqF11ULEuNo>

- Radio Nam California tuần này.

<https://youtu.be/vMR86RfrCDU>

- Một tuần nghe một bản nhạc: Hãy Nhắc Cho Nhau

<https://youtu.be/FYDPUB5Z9dU>

Ban video kính mời

THƠ BẠN ĐẠO

Nhắc Nhớ

Nhắc nhớ kìa ai ráng giữ lời!
Đừng làm tâm địa rách tả tơi.
Cuồng phong Nam Bắc sao chống chọi?
Bảo tổ Đông Tây phải rả rời.

Câu thề trên dưới đừng sai phạm,
Lời hứa ngoài trong chớ hột hời.
Bái tổ cầu thầy xin chỉ giáo,
Đã nguyện xin nhớ! Chớ lưng vơi!

Hải Vân

Calgary_Ngày 10 tháng 06 năm 2021

☆☆☆☆☆

Tổ Thầy

Đất Lai Vung nầy mầm hột giống pháp,
Tổ sư truyền khai sáng đạo vô vi.
Qui Nhơn rực ánh từ bi,
Phong trần thầy Tám khổ ly khai truyền.

Có ai biết thầy nguyên truy mối đạo?
Với lòng từ thầy giảng giáo mười phương.
Mặc cho trần thế nhiều nhương,
Độ sanh thầy quyết dọn đường cho con.

Ài thấu hiểu lòng son tuổi trẻ,
Nỗi lòng già khe khẽ khuyến tu.
Nhìn con nghiệp chướng lu bù,
Lòng già trắc ẩn thiên thu đợi chờ.

Đường sanh độ mịt mờ tăm tối,
Tổ sư truyền mở lối năm xưa.
Khuyên người sớm tối đón đưa,
Nay thầy đặc pháp chơn thừa vô vi.

Đường đi khó! Đường đi không khó!
Cuộc đời nào chẳng có hư hao?
Con đường tu đạo gian lao,
Gian lao mới thấu pháp màu vô vi.

Hải Vân

Calgary_Ngày 08 tháng 06 năm 2021

Khuyên Vía

Sợ nắng chiều chiều xiên qua ngõ tối,
Con nước về có lúc nổi lúc lưng.
Gió nồm thổi cạnh bìa rừng,
Nghe tin bậu đã chịu tu qua mừng.
Bấy lâu bụng dạ lừng khừng,
Có món "canh chừng" ăn riết nó ừ ê.

Thiền vô vi nghe đồn tu rất dễ,
Pháp Soi Hồn, Thường Chuyển chớ bỏ bê.
Định thần có tỉnh có mê,
Có mê có tỉnh đừng chê chẳng hành.

Đạo muốn lành lòng thành phải chơn chánh,
Đời muốn an tâm tánh phải hiền lương.
Quân bình chòm xóm họ thương,
Còn ương thói dở suốt đời khổ đau.

Chuyện tào lao lúc nào mà chẳng có,
Cảnh chợ đời thì lúc nọ lúc kia.
Niệm phật gìn giữ sớm khuya,
Phòng khi thanh trược trao tria tánh tình.

Đường lên đỉnh Tu Di cao ngất ngưỡng,
Cuộc thế thời có lúc vượng lúc suy.
Bậu đi gói ghém "Từ Bi",
Qua về xem lại "Nhẫn" ghi trong lòng.

Nước nhiễm phen đồng đồng thôi không trở,
Bậu bỏ thiền qua khổ lắm bậu ơi...!
Đường lên xứ đạo thanh thoi,
Lối về trần thế tả tơi kiếp người.

Sống ở đời học lười sao có nhẫn?
Cuộc tu hành đừng khấn quần quanh,
Bậu rằng: học chữ "Em Anh",
Qua buồn bậu khổ sanh linh bề bàng.

Dòng trường giang sóng sau đê sóng trước,
Thiền vô vi là khứ trược lưu thanh.
Đời người sao quá mong manh...!
Bậu ơi ráng giữ cho rạng danh tổ thầy.

Hải Vân

Calgary_Ngày 08 tháng 06 năm 2021

☆☆☆☆☆